

kassens Udgifter vilde kunne komme til at svinge meget betydeligt. Overfor dette Faktum finder jeg, at man bør have en klarere Oversigt over, hvorfra Dækningen skal komme for de store Udgifter, der her kan ventes. Og tillige paatrænger det Spørgsmaal sig, om det nu ogsaa er nødvendigt, for Opnaaelse af Lovforslagets Formaal, at gaa til en saa stor Udgift, som der her er foreslaaet, om det altsaa er nødvendigt at gaa saa langt ned med Prisen for Forbrugerne. Under den midlertidige Ordning, som vi nu er inde under, og som opretholdes i Henhold til en Konference, som den højtærede Minister har haft med Finansudvalgene, sælges Smørret for 2 Kr. pr. Pund. Er der nu nogen Nødvendighed for, at man ved den varigere Ordning kommer længere ned med Prisen? Mange stiller sig tvivlende overfor det. Den foreslaaede Ordning skal jo virke til den 31. Oktober 1918, altsaa i 11 Maaneder. Læser man den i Folketinget afgivne Betænkning, vil man se, at der er flere Spørgsmaal, der ikke er blevet tilstrækkelig afklaret i det andet Ting, men som den højtærede Minister har lovet skulde blive Genstand for fortsat Undersøgelse. Der er saaledes Spørgsmaalet, om man ikke kunde fremstille et Produkt, der kunde tilfredsstille Befolkningen paa det her omhandlede Omraade. Naar det drejer sig om en Ordning for saa lang Tid, synes jeg ikke, at man kan se bort fra, om man ikke kan komme til en Ordning ad anden Vej. De Produkter, der har været fremme til Afløsning af Smørret, har jo været meget tiltalende for dem, der har set dem. Man skulde synes, at Befolkningen kunde være tjent med at bruge et saadant Produkt. I de allerfleste Tilfælde vil man jo kunne bruge det i Stedet for det rene Smør. Jeg synes ogsaa, at man maa tage det Spørgsmaal op, om det nu var rigtigt og nødvendigt at slaa den Ordning, der her tilsigtes, fast for saa langt et Tidsrum, eller om det ikke var rigtigere at tage under Overvejelse, for saa vidt man ikke allerede inden Vedtagelsen af dette Forslag kunde komme mere til Bunds i de nævnte Undersøgelser, om man ikke skulde gøre denne Lov af en noget mere kort Varighed og saa tage Spørgsmaalet op, om det ikke skulde være muligt at løse Opgaven ad anden Vej.

Ifølge Lovforslaget overlades jo Rationering til den højtærede Indenrigsminister. Jeg vil da henstille, om ikke den højtærede Indenrigsminister, naar han

nu skal rationere her — og denne Henstilling kunde jo for øvrigt godt gælde ogsaa for fremtidige Rationeringer med andre Produkter —, vil tage under Overvejelse at komme til en mere retfærdig Rationering end den, der udelukkende beregnes pr. Hoved. Thi det er i Virkeligheden ikke en Lighed, der fremkommer ved en saadan Rationering, men en stor Ulighed, idet Husstande, hvor der er en hel Del smaa Børn, bliver langt gunstigere stillet end saadanne, som bestaar af lutter voksne og arbejdskraftige Personer, som jo trænger til langt mere Ernæring. Dette gælder baade Brødet og Sukkeret, og det gælder ogsaa Smørret, for hvilket der nu paatænkes en Rationering.

Den højtærede Minister anmodede om, at man vilde sætte Kraft ind paa Behandlingen af Lovforslaget, saaledes at det saa snart som muligt kunde ligge færdigt. Det forekommer mig dog, at man maa have forskellige Oplysninger, inden man gør det færdigt, Oplysninger, som forhaabentlig kan tilflyde det Udvalg, der antagelig vil blive nedsat. Under alle Omstændigheder burde den nye Ordning ikke træde i Kraft før 1. Januar, alene af Hensyn til det overordentlige Besvær, som Gennemførelsen vilde volde de kommunale Myndigheder, hvis man skulde begynde at rationere midt i en Maaned. Med 1. Januar begynder et nyt Kvartal, der skal uddeles Kort til de Artikler, som allerede i Forvejen er rationerede, og det vilde da lette Arbejdet betydeligt, om man samtidig kunde rationere Smørret — hvis man nu finder, at det er den Vej, man skal gaa. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget til videre villig Behandling.

Vejstrup: Efter de Bemærkninger om Enkelthederne, som er fremsatte saavel af det ærede Medlem, der talte for Venstre (Ole Hansen), som af den sidste ærede Taler (Piper) og af den højtærede Indenrigsminister, skal jeg ikke gaa ind paa Enkelthederne, men nøjes med at gøre et Par almindelige Bemærkninger.

Ved Behandlingen af et Forslag som det, der i Dag ligger paa Tingets Bord, forekommer det mig, at der er to Forhold, som man maa søge ordnet paa god og tilfredsstillende Maade. Det første er dette, som meget rigtigt er fremhævet af den højtærede Indenrigsminister, at der sikres Befolkningen — og her mener jeg selvfølgelig hele Befolkningen — saa stor en Mængde af de her omhandlede Varer, som